

ความสัมพันธ์ของการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น
ด้านการท่องเที่ยวในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์*

RELATIONSHIP OF TOURISM LAW ENFORCEMENT WITH LOCAL DEVELOPMENT
IN TOURISM OF KHAOKHO DISTRICT, PHETCHABUN PROVINCE

พชรดนัย วัชรธนพัฒน์ธาดา

Pacharadanai Watcharathanapattada

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

Faculty of Public Administration, Phitsanulok University

E-mail: Nine9dd@gmail.com.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยว 2) ระดับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยว 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยคือ กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 108 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มโดยการสุ่มอย่างง่าย ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise ผลการวิจัยพบว่าระดับการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.81$, S.D.=.20) รายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านความรู้ความเข้าใจกฎหมาย ($\bar{X}=4.03$, S.D.=.48) โดยด้านความชัดเจนของกฎหมายมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.68$, S.D.=.48) ระดับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, S.D.=.27) รายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ส่วนด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$, S.D.=1.1) ตัวแปรความรู้ความเข้าใจกฎหมาย ช่องว่างกฎหมาย และขอบเขตการใช้กฎหมายร่วมกันทำนายการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งตัวแปรทั้งสามสามารถอธิบายการผันแปรดัชนีการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวได้ร้อยละ 35.7 โดยมีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ การพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยว = $3.20+.14(a)+.13(f)+.10(e)$ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน Z การพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยว = $.25(Z_a)+.21(Z_f)+.19(Z_e)$

คำสำคัญ: การบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยว; การพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยว

* Received December 2, 2021; Revised January 24, 2022; Accepted March 17, 2022

Abstracts

The objectives of this research were to study 1) The level of tourism law enforcement, 2) The level of tourism local development 3) The relationship between tourism law enforcement and the tourism local development of local government organizations in Khao Kho District, Phetchabun Province. The research methodology is samples were members of the council of local administrative organizations in Khao Kho District, Phetchabun Province. The totaling 108 people sample size was determined by the ready-made tables of Krejcie and Morgan samples in each group randomized by simple randomization use questionnaires to collect data. The statistical analysis of the data was mean, standard deviation and Stepwise regression analysis. The results found that the total level of tourism law enforcement of the local administrative organizations was at high level ($\bar{X}=3.81$, S.D.=.20). Each aspect was found to be at high level in all aspects. The aspect with the highest average was legal comprehension ($\bar{X}=4.03$, S.D.=.48), with the lowest mean law clarity ($\bar{X}=3.68$, S.D.=.48). The level of local development in corporate tourism. The total local administration was at high level ($\bar{X}=3.78$, S.D.=.27). Each aspect was found at high level in 5 aspects, while the economy and tourism were at moderate level ($\bar{X}=3.38$, S.D.=1.1). The legal gap statistical significance of the 0.00 level in three variables was to account for the 35.7% variation in tourism local development index. Forecasting equations in raw scores local development in tourism = $3.20+.14(a)+.13(f)+.10(e)$. Forecasting equations in standard form Z local development in tourism = $.25(Z_a)+.21(Z_f)+.19(Z_e)$.

Keywords; Tourism law enforcement; Local development in tourism

บทนำ

ประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย สร้างรายได้ให้กับประชาชนและประเทศชาติ และเพื่อนำเงินตราเข้าสู่ประเทศ ซึ่งผลจากการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน คนไทย โดยใช้กลไกทางการตลาดเฉพาะกลุ่มเพื่อเร่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศ และนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีการท่องเที่ยวภายในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น มีการส่งเสริมสนับสนุนและกระตุ้น การท่องเที่ยวโดยความร่วมมือแบบพหุภาคี อันจะนำไปสู่การเป็นศูนย์กลางของ การท่องเที่ยวแห่งภูมิภาคเอเชียที่มั่นคงยั่งยืน การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศ และเป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของท้องถิ่น การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญที่อำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในท้องถิ่นในการสร้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้ นอกจากนี้ยังเป็นการกระตุ้น การพัฒนาด้านอื่น ๆ ตามมาอีกด้วย เมื่อการท่องเที่ยวขยายตัวและไม่มี การบริหารจัดการพื้นที่ที่ดี ก็อาจจะเกิดผลกระทบจากการท่องเที่ยว เช่น ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม พื้นที่ ธรรมชาติบางส่วนถูกทำลายก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำบริการ สาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาท้องถิ่นอย่าง ยั่งยืน มีอำนาจออกกฎหมายเพื่อใช้บังคับใช้กับพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งอำนาจหน้าที่ตาม กฎหมายที่จัดตั้งกฎหมายการกระจายอำนาจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายหลายฉบับที่ได้รับการถ่ายโอน การปฏิบัติงาน ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้สามารถตรากฎหมายได้อย่างรวดเร็วตอบสนอง ความต้องการของท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การท่องเที่ยวของประเทศไทยยังคงมีปัญหาในเรื่องความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ที่เกิดจากความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อันเป็นผลมาจาก การขาดการบริหารจัดการอย่าง เป็นระบบเพื่อรองรับการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการมุ่งแก้ไขปัญหาค้นหาพื้นฐานและสร้างความยั่งยืน ให้กับการท่องเที่ยวไทย ซึ่งแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) จึงให้ความสำคัญกับ การสร้างแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว การให้ประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการดูแลนักท่องเที่ยว ในเรื่องของความปลอดภัย การพัฒนาสินค้าและบริการบนพื้นฐานของมรดกและ วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งสาระสำคัญของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) คือ การกระจายการพัฒนาการท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ใหม่ โดยให้ประชาชนในพื้นที่และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วม

อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ มีศักยภาพ ที่สามารถรองรับ นักท่องเที่ยวได้จำนวนมาก มียอดภูเขาสูงประมาณ 1,174 เมตร อยู่เหนือระดับน้ำทะเล ภูมิอากาศบนเขาค้อ เย็นตลอดทั้งปี จนมีชื่อเรียกว่าสวิตเซอร์แลนด์เมืองไทย มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว มีสถานที่ ท่องเที่ยวที่อีกหลายแห่งที่เป็นจุดดึงดูดใจ ให้นักท่องเที่ยวแวะมาเยือน ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานอนุสรณ์สถานผู้ เสียสละเขาค้อ เจดีย์พระบรมสารีริกธาตุเขาค้อ และพระตำหนักเขาค้อ เป็นต้น ทั้งนี้จากการพัฒนาการ ท่องเที่ยวที่ผ่านมา อำเภอเขาค้อได้รับความนิยมนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดการ

เปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและอาชีพของคนในพื้นที่ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เสียดายภาพโอกาสในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ หากทุกฝ่ายไม่ร่วมมือกัน จะเกิดผลกระทบในด้านต่างๆ ที่จะมากับการท่องเที่ยว

ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องให้ความรู้และความเข้าใจกับประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการบริหารจัดการมากขึ้น การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยว ผู้วิจัยซึ่งเป็นที่ปรึกษาของสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวเขาแก้ว ได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาแก้ว จังหวัดเพชรบูรณ์ ว่าเป็นไปตามแนวทางของเกณฑ์การส่งเสริมมาตรฐานการท่องเที่ยวหรือไม่ รวมถึงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ทั้งกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง กฎหมายการกระจายอำนาจและกฎหมายที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจ เพื่อจัดทำมาตรการทางกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวมีการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เกิดการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งสามมิติ คือ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีรายได้จากการท่องเที่ยว ทำให้ท้องถิ่นเกิดการพัฒนาและสามารถรักษาศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตอันดีงาม เกิดประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวและผู้ประกอบการและส่งผลไปถึงระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาแก้ว จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาแก้ว จังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาแก้ว จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาการบังคับใช้กฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอเขาแก้ว จังหวัดเพชรบูรณ์
2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ คือการบังคับใช้กฎหมายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาแก้ว จังหวัดเพชรบูรณ์
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ การพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเขาแก้ว จังหวัดเพชรบูรณ์
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา มกราคม 2564 ถึง สิงหาคม 2564

4. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1 ประชากร คือสมาชิกสภาในองค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งสมอ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแม่นา องค์การบริหารส่วนตำบลเข็กน้อย และเทศบาลตำบลแคมป์สน จำนวนทั้งสิ้น 150 คน

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือสมาชิกสภาในองค์การบริหารส่วนตำบลเขาค้อ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งสมอ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแม่นา องค์การบริหารส่วนตำบลเข็กน้อยและเทศบาลตำบลแคมป์สน จำนวน 108 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จเครจซี่และมอร์แกน แล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม โดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

แบบสอบถามเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 2 ตอน รวม 60 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวจำนวน 6 ด้าน ๆ ละ 5 ข้อ รวม 30 ข้อ ได้แก่ (1) ด้านความรู้ ความเข้าใจกฎหมายของ การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง (2) ด้านความชัดเจนและพื้นฐานของกฎหมาย (3) ด้านความขัดแย้งหรือ ความทับซ้อนของกฎหมาย (4) ด้านความทับซ้อนของหน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว (5) ด้านขอบเขตของการใช้กฎหมาย (6) ด้านช่องว่างของกฎหมาย เป็นแบบการวัดค่าของลิเกิร์ต (Likert) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 6 ด้าน ๆ ละ 5 ข้อ รวม 30 ข้อ ได้แก่ (1) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (2) ด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว (3) ด้านการพัฒนาด้านการศึกษาและวัฒนธรรม (4) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และสาธารณสุข (5) ด้านการพัฒนาด้านการพัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ และ (6) ด้านการพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

6. การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

6.1 ผู้วิจัยทำหนังสือจากคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก ถึงผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

6.2 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยเริ่มเก็บข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม 2564 ถึง สิงหาคม 2564

6.3 นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ไปตรวจความถูกต้องของข้อมูลและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำไปบันทึกข้อมูลในแต่ละชุด แล้ววิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 การวิเคราะห์ระดับการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวและระดับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง

7.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) การทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise ในการพยากรณ์การพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8. การแปลผลการวิจัย

8.1 การแปลผลการวิจัยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2557, น. 103)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

ด้านที่	การบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
		MEAN	S.D.	ระดับ
1	ความรู้ ความเข้าใจกฎหมาย	4.03	.48	มาก
2	ความชัดเจนของกฎหมาย	3.62	.48	มาก
3	ความชัดเจนของกฎหมาย	3.70	.33	มาก
4	ความทันสมัยของหน่วยงาน	3.63	.36	มาก
5	ขอบเขตการใช้กฎหมาย	3.93	.51	มาก
6	ช่องว่างของกฎหมาย	3.96	.42	มาก
รวมเฉลี่ย		3.81	.20	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, $S.D. = .20$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านความรู้ความเข้าใจกฎหมาย ($\bar{X} = 4.03$, $S.D. = .48$)

รองลงมาด้านช่องว่างของกฎหมาย ($\bar{X} = 3.96$, S.D.=.42) โดยด้านความชัดเจนของกฎหมายมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.68$, S.D.=.48)

2. ระดับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอ เขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

ด้านที่	การพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
		MEAN	S.D.	ระดับ
1	โครงสร้างพื้นฐาน	3.75	.55	มาก
2	เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	3.38	1.1	ปานกลาง
3	การศึกษาและวัฒนธรรม	3.71	.49	มาก
4	คุณภาพชีวิตที่ดี	4.07	.38	มาก
5	การบริหารงานเป็นเลิศ	3.85	.34	มาก
6	การจัดการทรัพยากร	3.94	.52	มาก
รวมเฉลี่ย		3.78	.27	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D.=.27) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านคุณภาพชีวิตที่ดี ($\bar{X} = 4.07$, S.D.=.38) รองลงมาด้านการจัดการทรัพยากร ($\bar{X} = 3.94$, S.D.=.52) และอยู่ในระดับปานกลางคือด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.38$, S.D.=1.1)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise ในการพยากรณ์การพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

ตัวแปร	b	β	t	Sig.
ความรู้ความเข้าใจกฎหมาย (a)	.14	.25	2.67	.009*
ช่องว่างของกฎหมาย (f)	.13	.21	2.29	.024*
ขอบเขตการใช้กฎหมาย (e)	.10	.19	2.07	.041*
ค่าคงที่ (Constant)	3.20	15.11	.000*	
R = 2.31; R ² = .357; F = 6.46; p value < .000				

จากตารางที่ 3 การศึกษาปัจจัยที่สามารถร่วมกันทำนายการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยว พบว่ามีตัวแปรความรู้ความเข้าใจกฎหมาย ช่องว่างกฎหมาย และขอบเขตการใช้กฎหมายที่ร่วมกันทำนายการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (p value

< .000) ซึ่งตัวแปรทั้งสามสามารถอธิบายการผันแปรดัชนีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวได้ร้อยละ 35.7 ($R^2=.357$)

สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังสมการที่ (1)

$$\text{การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว} = 3.20 + .14(a) + .13(f) + .10(e) \quad (1)$$

สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังสมการที่ (2)

$$Z_{\text{การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว}} = .25(Z_a) + .21(Z_f) + .19(Z_e) \quad (2)$$

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. การบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอ เขา คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน อาจเป็นเพราะว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดบริการสาธารณะ มีกฎหมายที่ให้อำนาจเกี่ยวข้องกับการจัดบริการสาธารณะมีกิจกรรมที่กระทำโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องจัดทำ โดยมีหลักการทำงานที่จะต้องยึดถือไว้ว่าการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนนั้นจะต้องมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และมีความรับผิดชอบ ตามแผนการกระจายอำนาจด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 ภารกิจ คือ การวางแผนการท่องเที่ยว การปรับปรุงดูแลบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยวและการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ มีการให้ความรู้ ความเข้าใจกฎหมายของการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง มีความชัดเจนและพื้นฐานของกฎหมาย มีการประสานงานความขัดแย้งหรือความทับซ้อนของกฎหมายระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อลดความทับซ้อนของหน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว มีการศึกษาขอบเขตของการใช้กฎหมายเพื่อลดช่องว่างของกฎหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Techera, J. E. and Klein, N. ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทของกฎหมายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีปลาฉลามประเทศออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่าการท่องเที่ยวเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและสิ่งแวดล้อม แต่มีความเสี่ยงต่อคน สัตว์และสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเกียรตินิสกุล ชลคงคา และคณะ ศึกษาวิจัยเรื่อง มาตรการทางกฎหมายเพื่อการสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อย่างยั่งยืนบนพื้นที่เกาะช้าง กิ่งอำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด ผลการวิจัยพบว่า การบังคับใช้กฎหมายภายใต้นโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยวยังไม่ชัดเจน มาตรการทางกฎหมายที่จะนำมาใช้ คือ มาตรการกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่ง กฎหมายปกครองและการส่งเสริมกฎหมาย ในการสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่าง และยังสอดคล้องกับ กาญจนา คงภิมย์ วิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่าในประเด็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ตลอดจนภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้มีตัวแทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาส่งเสริมให้เกิดภาคีเครือข่ายของภาคประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

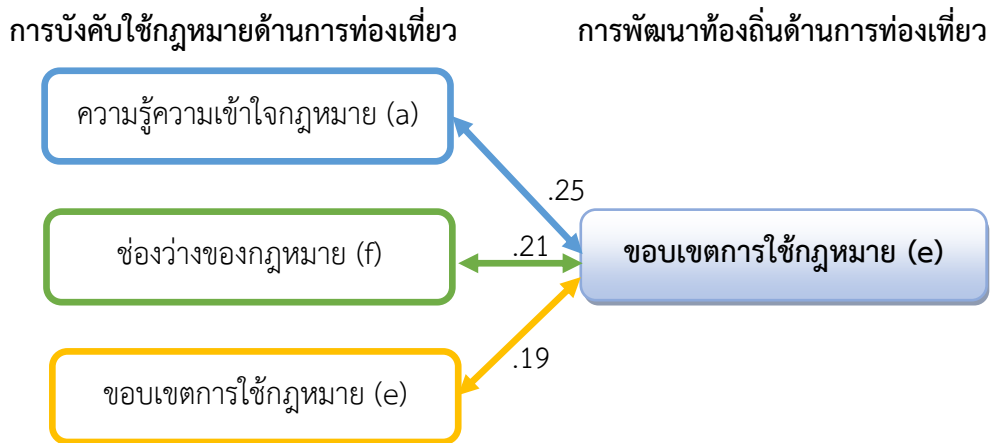
2. ระดับการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขา คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านคุณภาพชีวิตที่ดี รองลงมาด้านการจัดการทรัพยากร และอยู่ในระดับปานกลางคือด้านเศรษฐกิจและการ

ท่องเที่ยว เป็นเพราะว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวด้านการสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยวและ ด้านการพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ทั้งนี้เป็นเพราะด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวนั้นเป็นบริการสาธารณะอันเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนเพื่อการบูรณาการบุคลากรงบประมาณ และแหล่งข้อมูลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการสำรวจจัดทำข้อมูล วางแผนงานร่วมกันในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับกาญจนา คงภิรมย์ ศึกษาแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่าระดับการพัฒนาการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทางประวัติศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมาภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีข้อเสนอแนะควรมีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน บูรณาการบุคลากร งบประมาณ จัดทำข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว การเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ตลอดจนภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้เกิดภาคีเครือข่ายของภาคประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และยังคงสอดคล้องกับ ณัญญากัญจน์ รัตนวรกานต์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับมาตรการทางกฎหมายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า ระดับของการใช้กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขอบเขตที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวมากที่สุด โดยเฉพาะด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ส่วนการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกด้านอยู่ในระดับมากคือ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ จากการศึกษาปัจจัยที่สามารถร่วมกันทำนายการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยว พบว่ามีตัวแปรความรู้ ความเข้าใจกฎหมาย ช่องว่างกฎหมาย และขอบเขตการใช้กฎหมายที่ร่วมกันทำนายการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 (p value < .000) ซึ่งตัวแปรทั้งสามสามารถอธิบายการผันแปรดัชนีการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการท่องเที่ยวได้ร้อยละ 35 สอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิรพัฒน์ สรรพกุล ศึกษาการส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ผลการวิจัยพบว่า การบังคับใช้กฎหมายด้านความเข้าใจด้านกฎหมาย ช่องว่างของกฎหมาย และขอบเขตด้านการใช้กฎหมายมีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นเทศบาลเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

องค์ความรู้ในการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างการบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยว

การบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่าการบังคับใช้กฎหมายด้านความรู้ความเข้าใจกฎหมายสามารถพยากรณ์การพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวได้สูงสุด รองลงมาเป็นช่องว่างของกฎหมาย ส่วนขอบเขตการใช้กฎหมาย สามารถพยากรณ์การพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวได้น้อยที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

1.1 การบังคับใช้กฎหมายด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการประสานความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายให้เป็นแบบเดียวกัน

1.2 ด้านความชัดเจนของกฎหมายมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ควรปรับปรุงแก้ไขพัฒนาให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการประสานความร่วมมือด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกันให้มากขึ้น

1.3 การพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาพรวม อยู่ในระดับมาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ควรมีการประสานงานความร่วมมือกันในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

1.4 ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลางเพียงด้านเดียว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ควรประสานความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้นในการแก้ไขปัญหา

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น นอกจากการบังคับใช้กฎหมายหรือข้อปฏิบัติ ระเบียบภาครัฐในระดับท้องถิ่นอื่น ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวคล้ายคลึงกันเพื่อนำมาเปรียบเทียบกัน

บรรณานุกรม

- กาญจนา คงภิรมย์. (2559). แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 35(6). 13-25
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2561). โปรมโฑการท่องเที่ยวเมืองรองในประเทศไทย. แหล่งที่มา: <https://voicetv.co.th/read/SkJ8CUhQG>. สืบค้นเมื่อ 4 ม.ค. 2564.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2562). ทรัพยากรการท่องเที่ยวไทยชุดภาคเหนือ จังหวัดเพชรบูรณ์. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กิริพัฒน์ สรรพกุล. (2560). การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลเมืองระนอง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกียรติสกุล ชลคงคา และคณะ. (2560). มาตรการทางกฎหมายเพื่อการสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนบนพื้นที่เกาะช้าง อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2560). การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์แอนด์พรีนติ้งเซ็นเตอร์ จำกัด.
- ณัชฎากัญจน์ รัตนวรกานต์. (2561). องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับมาตรการทางกฎหมายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว. วารสารร่มพฤษภ มหาวิทยาลัยเกริก. 36(3). 180-200
- เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2562). บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง. สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรี ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร.
- บังอรศรี ถาวรประดิษฐ์. (2562). มาตรการทางกฎหมายในการจัดการแพท่องเที่ยว ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2557). การแปลผลข้อมูลและสถิติเพื่อการวิจัยและพัฒนา. แหล่งที่มา <http://www.watpon.com/boonchom/doc>. สืบค้น 9 มี.ค. 2564.
- มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด. (2564). กรองกระแสการท่องเที่ยวของประเทศไทย. แหล่งที่มา <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/642>. สืบค้น 3 มีนาคม 2564.
- Techera, J. E. & Klein, N. (2013). The Role of Law in Shark Based Eco Tourism: Lessons from Australia. Marine Policy. 39. 21-28.